

12. Tohodla zrunajće popušćenej rucy a pótknytej kolenje,

13. A čínće rune kročele z wašimaj nohomaj, zo by klacajo žadyn so njewob-sunyl, wjele bóle wotkhorjel.*

14. **P**rócujuće so wo pokoj ze wšěmi a za swjatosćenjom, bjez kotrehož nihtó Boha njewohlada,*

Rom. 12, 18.

15. Kedźbujcy, zo by so nihtó wot milosće Božeje njewotsalil, zo by jako ko-rjeń hórkosće njewurostl a njezadźewal a přez njón mnozy znječisćeni njebyli.*

16. Zo by nihtó njebyl kurwař abo hanjeř [swjateho] jako Esau, kiž jeneje jědže dla předa swoje přenjorodźeństwo.*

1. Mójz. 25, 33.

17. Přetož wězće, zo bu tež pozdžišo, žadajo žohnowanje herbować, wotpoka-zany, přetož njenańdže města k wobro-ćenju, hač runje je ze sylzami pytaše.*

1. Mójz. 27, 38.

18. Přetož njepřistupišće k přimajom-nej horje a zapalomnemu wohnjej ani k wihorej a čémnosći a njewjedru,

19. A k hlosej truby a zynkej slowow, hdžež ći, kotřiž jón slyšachu, žadachu, zo by k nim słowa [wjacy] řečane nje-bylo.*

20. Přetož njeznjesechu, štož bu jim prajene: „A hdy by so zwěrjo hory dótklo, dyrbi so kamjenjować.“*

2. Mójz. 19, 13.

21. A — tak strašne to bě, štož bu widzane — Mójzes rjekny: „Nastróžach so a ržu wšitkón.“*

22. Ale přistupišće k horje Sion a městu žiweho Boha, njebjeskemu Jeru-zalemej,* a k sylam wjele tysacow jan-dželow,

23. A k zhromadźiznje přenjorodže-nych, kotřiž su napisani w njebjesach, a

13. Tohodla zhrabajće so z wašeje lěnosće w duchownym žiwjenju, a nastupće mužnje puć křesćanskeho žiwjenja, a njewotwobroćće so wot postajeneho zaměra; štož runja khromemu tam a sem khabla, zabłudzi so a njepřindže tam, hdžež ma přińć. Posylnejće tohodla słabych, zo bychu njebludžili, ale na prawy puć zas přiwjedzeni byli. — 14. Budźće ze wšěmi wěriwymy w pokoji žiwi a nječerpće překorjenja, a přiběrajće w swjatym žiwjenju, dokelž bjez swjatosće w tymle žiwjenju njemóže nihtó z Bohom w njebjeskej zbóžnosći so zjednoćić. — 15. W starosći za jednotu a swjatosćenje kedźbujće lubosćiwje na so, zo by žadyn z lěnosće abo zleje nakhilnosće hnadže Božej so njenapřećiwjał a ju z tym zhubił, a zo by hórka, jědojta rostlina hrěcha mjez wami ko-rjenja njeměla, dobre skutki njepodušała a druhich njenatykla, tak zo bychu njewinowatosć zhu-bili. — 16. Swoje nizke njeswjate zmyslenje pokaza Esau, zo prawa přenjorodu za wšednu jědž předa. — 17. Za swoje njeswjate zmyslenje bu z tym khostany, zo z prawami přenjorodu tež wótcowske žohnowanje zhubi, kotrež přenjorodženemu nadžiju poda, zo so w nim slubjenja Bože dopjelnja; tež tuto požohnowanje dósta po Božim dopušćenju Jakub za sebje; a hdyž Esau ze syl-zami Isaaka prošće, zo by Jakubej wudžělene žohnowanje wotwołał, njebu wuslyšauy, wóte Isaak so njewobroći; tak zhubi so tež žohnowanje njebjeskeho Wótea za tych, kotřiž su tudy njeswjeće žiwi. — 18. 19. W nowym zakonju ma čłowjek wosebje za znutrkownym swjatosćenjom so starać, do-kelž mjez tym, zo stary zakon na wonkowne zmysly džiwaše a z bojosću napjelnješe, wobroća so nowy zakon na dušu a žada lubosć a podawa wěrne wujednanje z Bohom. Při zastupjenju do noweho zakonja njetrjebašće so bojeć, jakož waši wótcy, kotřiž dyrbjachu pod hrimanjom a blyska-njom přistupić k horje Sinai, kotraž so kurješe a płomjenješe a ržeše, a kotřiž dyrbjachu zynki trubow a mócný hlós Boži slyšeć, tak zo přestroženi Mójzesej prajachu: Řěč ty z nami, Knjez pak njech z nami njerěči, zo bychmy snadž njewumřeli. — 20. Před podaćom kazni na Sinai za-kaza Bóh ludej, so k horje bližić; štož jeje so dotkne, njech je čłowjek abo skoćo, dyrbi kamje-njowany býć. Z bojosću před Bohom zjednoćić so tak bojosć před horu, kotrež so nihtó bližić njesmědžeše. — 21. Tak strašne bě to, štož so při podaću kazni Božich stawaše, zo sam Mójzes třepotaše. — 22. Na horje Sion bě džěl města Jeruzalema natwarjeny, a tohodla nałožowaše so mjeno Sion tež za cyłe město; Jeruzalem rěka pak tež město žiweho Boha, dokelž bě wón w templu w Jeruzalemje wosebiće přitomny, a dokelž měješe tu takrjec swój trón; tohodla je hora Sion a město Jeruzalem tež wobraz njebjes, hdžež Bóh jako widzomny knježi, a tohodla mjenuje so njebo tež njebjeski Jeruzalem abo njebjeski Sion. Tuž chce list prajić: tež wy přistupišće k horje, ale k duchownej horje, hdyž do křesćanskeje cyrkwe zastupišće, k njebjeskemu Sionej a Jeruzalemej, hdyž přez cyrkej duchownje z njebjom so zjednoćišće a tak tež ze sylami jandželow, trón Boži wobdawacych.